

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. D. Thomæ Delbene Marvbiensis, Clerici Regvlaris,
Sacrae Theologiae Professoris ... De Immvnitae, Et
Ivrisdictione Ecclesiastica**

Bene, Thomas del

Lugduni, 1674

N

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98676](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98676)

Monasteria omnia, & loca pia ab hospitandi milites onere exempt Pius V. const. 118. *Cum sicut*, sub anno 1572.

Mons.

Mons pietatis non gaudet immunitate Ecclesiastica. Die 26. Septembris 1662. in Maceratenfi: *lib. decret. Rocci, fol. 428.*

Musici.

Musici Ecclesiæ Cathedralis gaudet privilegio fori. Die 28. Novembris 1653. in Vrbeuetana: *lib. 5. decret. Paul. fol. 26.*

Si quis laicus cantauerit prope Monasteria, Episcopus instabit apud Principem, vel Iudicem secularem, ut eum severe puniat; si Ecclesiasticus, ipse puniet. S. Congreg. Episc. in Liciensi, 9. Septembr. 1639.

Mulier.

Congregationem mulierum, quæ moniales esse nolunt, Principes seculares authorizare non possunt. S. Congreg. Episc. 4. Maij 1604.

N

Negotiator.

Contra Clericos negotiatores apponi non debet pena excommunicationis. S. Congr. Episc. 21. Novembris 1605.

Non censetur negotium illicitum mittere ad vendendum frumentum, vinum, oleum, & similia collecta in proprio patrimonio, vel beneficio. S. Congr. Episc. in Melphitana, 15. Decembr. 1603.

Ecclesiastici non possunt molestari pro negotiis illicitis, qui emunt frondes mororum, seu ceraforum pro serico. S. Congr. Episc. 12. Maij 1617.

Clerici tenere possunt affectus rerum Ecclesiasticarum, dummodò opera manualia per laicos exerceant. S. Congr. Episc. 16. Novembris 1618.

Licet in necessitate presbytero tutori negotiari pupillorum nomine, dummodò id non fordide faciat, nec cum sui officij detrimento, nec cum ordinis dedecore, lucrumque quod ex iusta negotiatione provenit, non in tutoris, sed in pupilli cedat utilitatem. S. Congr. Concilij, 17. Aprilis 1627.

Negotiationis illicitæ prætextu non debent molestari Clerici, qui sua bona patrimonialia, ac beneficiorum, quæ obtinent, excoli faciunt, animaliaque ad hunc effectum necessaria emunt, venduntque. S. Congr. Episc. 15. Novembris 1616.

Ecclesiastici in morte non possunt disponere de acquisitis per negotiationem, sed ea omnia Camera Apostolicæ applicata sunt ipso iure, & veniunt in causam spolijs, ex Bulla Pij IV. & Pij V.

Notarius.

Notarius Curiae Episcopalis gaudet privilegio fori, & immunitate ab oneribus personalibus. Die 11. Decembris 1614. in Vastionensi, in *regeſſo*.

Notarius Vicarij foranei, qui actu interuit, gaudet privilegio fori. Die 26. Augusti 1636. in Auximana: *lib. 1. decret. Paul. fol. 11.*

Notarius Curiae Episcopalis gaudet privilegio fori, quia est de familia Episcopi. S. Congr. Episc. in Ortonensi, 6. Augusti 1602. & in Squillacensi, 13. Octobris 1605.

Notarius exul ab Vrbe ob defectus in officio commissos, non debet admitti in Tribunalibus Ordinariis. S. Congr. Episc. 6. Septembris 1652.

Non potest esse Clericus. S. Congr. Episc. 30. Aprilis 1627. in Aquilana.

Neque Regularis. Eadem S. Congreg. 21. Septembris 1646.

Notario criminali Civitatis, si sit vir probus, & sub quovis prætextu taxam non excedat, uti potest Episcopus. S. Congregat. Episcop. 14. Aprilis 1615.

Notarij S. Inquisitionis creati possunt etiam Clerici Seculares, & Regulares in causis ad eam spectantibus, per Inquisitores hæreticæ pravitatis. Alexander IV. const. 22. *Ne commissæ*, idib. Octobris 1260.

Nuntius.

Nuntius Apostolicus absque facultate non potest extrahere delinquentes à loco immuni, secus incidit in excommunicationem. Die 5. Februarij 1667. in Taurinensi: *lib. decret. Aloniti, folio 42. à tergo.*

In materia negotiorum illicitorum spectat ad Nuncios cumlativè quoad ordinarios locorum causarum cognitio. S. Congregat. Episcop. 2. Maij 1600.

Debent curare, quod fratres in foro laicali carcerati suis Superioribus consignentur. S. Congr. Episc. in Neapolitana, 27. Iulij 1604.

Nuncius Neapolitanus habet iurisdictionem primò per consuetudinem introductam, postea confirmatam per Breve Pauli V. cognoscendi differentias civiles, quæ moventur à secularibus contra Regulares in toto Regno. S. Congregat. Episc. 23. Ianuarij 1616.

Nuncius Apostolicus non debet exercere divina in Ecclesia Archiepiscopi absque eius licentia. S. Congreg. Rit. in Taurinensi, 9. Martij 1593.

Nuncius Apostolicus si promoveat ad Ordines sacros suæ Prouinciæ Clericos absque facultate Sedis Apostolicæ, ipse, & ordinari incurrunt in penas impositas à S. Concilio Trid. *cap. 8. sess. 23.* S. Congr. Concil. in Taurinensi, 16. April. 1633.

Nundina.

Nundinarum, mercatum, & feriarum sub prætextu præceptum de Dominicis, & festis diebus sanctificandis, & obseruandis nullatenus est violandum. Caterùm his diebus licet agasombus, ac alijs iumentorum vectoribus, seu mercium conductoribus, baiulis, & alijs huiusmodi feruentibus, ac ministris sarcinas, & onera nundinarum exonerare, & deponere, inceptumque iter, Missa prius auditâ, transeundo prosequi, & continuare, non autem debent sarcinas componere, & iumenta onerare ad iter denudò incipiendum, neque mercatoribus, aut alijs etiam viatoribus iis diebus etiam clausis apothecis merces vendere, emere, aut asportare licet, nisi tantum ad victum necessaria, aut alia minuscule, & modici valoris, & momenti operam confecta, atque laborata, pro transeuntium hospitum, aduenarum,

rum, & cæterorum vrgenti, & præsentanea necessitate, & opportunitate; in quo partes erant Episcopi propositis edictis prouidere, vt ipsi dies festi debita obseruatione colantur; simulque populorum eò confluendum necessitatibus, quantum sine dicta offensione fieri potest, consulatur. Quoad iudicia autem, quæ Dominicis, & festis diebus filere debent, id obseruari poterit, quod iure communi permittitur in quibusdam vrgentibus casibus, qui moram, & dilationem non patiuntur, in quibus, & aliis iurisdictionem Consulum nundinis præpositorum concernentibus constitutiones, & Summorum Pontificum, si quæ habent, priuilegia, & allegatum Breue sel. record. Pij V. seruandum est. S. Congregatio Rituum in Recanatenſi, die 9. Decembris 1600.

Nundinæ, quæ quotannis sunt aliqua die determinata, vel in solennitate alicuius Sancti ante eius Ecclesiam, extra tamen atrium, de consuetudine transferri non solent, sed permittuntur, dummodo negotiatio cesset quovſque celebrata fuerit Missa solennis maturè dicenda, vt populo longius relinquantur tempus negotiandi. S. Congreg. Episc. 15. Maij 1590. & 7. Maij 1591. & 20. Septembris 1658. Et dummodò nundinæ non sint solennes, vel formales, sed tantummodò de rebus leuiores: & has ipsas Episcopus per conuentionem solùm tacitè tolerare, non etiam per edictum expressè approbare debet, vt in vna Placentina, & aliis sæpius declarauit S. Congregatio Concilij.

O

Oblati.

Oblati, quise ipsos, & omnia eorum bona irrevocabiler Religioni obtulerunt, gaudent priuilegio fori, & exemptione. Die 10. Aprilis 1628. in Nicoterens: lib. 3. decr. Paul. fol. 223.

Serui Ecclesiæ non gaudent priuilegio Clericorum. Die 28. Ianuarij 1603. in Romana, in reſeſto.

Oblati alicuius Religionis priuilegio, ac exemptione ita demùm debent potiri, si in forma iuris valida perpetuò, irrevocabiler, plenè, & cum effectu seipsos, & bona sua omnia, præsentia, & futura, nullà prorsùs, quamvis minimà eorum portione, neque in proprietatem, neque in vsumfructum sibi reseruata, Religioni obtulerint, & habitum aliquam mutauerint. Quod si omnia prædicta simul non concurrant, neque fori priuilegio, neque immunitate à secularibus exactionibus frui possunt, vt in sequentibus casibus.

Primò cum quis obtulit personam cum reseruatiōe bonorum.

Secundò cum obtulit personam nullà bonorum factà mentione, quippe quæ non includantur in simplici oblatione personæ.

Tertiò cum obtulit personam, & aliquam tantum partem bonorum, quamvis maiorem.

Quartò cum obtulit bona omnia præsentia, & personam, reseruato vsumfructu.

Quintò cum obtulit personam, & bona omnia præsentia tantum.

Sextò cum obtulit personam, & bona omnia præsentia, & futura, sed postea à superiore Religionis aliquam eorum partem, quamvis minimam, in emphyteusum recepit.

Septimò cum obtulit bona vel omnia, vel partem eo-

rum absque persona; quo casu persona offerens fori priuilegio non gaudet, sed bona in Religionem cum effectu translata sunt immunia à vectigalibus, dummodò offerens vsumfructum eorum sibi non retineat. Eo namque casu bona immunia non sunt, etiam quoad proprietatem. His tamen omnibus casibus, quibus oblati à priuilegio, & exemptione à iure communi excluduntur, seruanda est cuiusque Religionis consuetudo, cuius vigore ipsi tale ius priuilegij, vel exemptionis acquisiuerint. S. Congregatio Concilij.

Oblati, qui omnia supradicta adimpleuerint, fori priuilegio, & supradicta exemptione gaudent, siue ante, siue post, de licentia Superioris Religionis matrimonium contraxerint. S. Congreg. Concilij, teste Aldano in comp. can. resol. lib. 1. tit. 10. num. 14.

Oblati etiam quoad delicta ante oblationem commissà fori priuilegio gaudent, & à iurisdictione Iudicis laici liberati sunt, puniriq; debent à Iudice Ecclesiastico, si modò absque fraude, id est non animo effugiendi secularis Iudicis punitionem, se, & sua obtulerint. Quod si fraus subſit, potest à Iudice laico puniri pœnà confiscationis bonorum, & alia pecuniaria, sed non corporali; illique remanent subiecti quoad causam, & bona, sed non quoad personam. Debet tamen Iudex Ecclesiasticus, si delicti qualitas id exposcat, tradere tales in fraudem oblatos Iudici seculari corporaliter puniendos. S. Congr. teste Aldano, d. tit. 10. num. 15.

Iurisdicção tributa Ordinariò vigore Concilij Trid. sess. 24. de reform. cap. 11. in oblatos, qui solennem professionem non fecerunt, vel qui intra religiosarum domorum septa non residentes, eisdem Religionibus actu non seruiunt, intelligitur in causis criminalibus, non autem in ciuilibus; & cumulariue, non autem priuatiue quoad eorum Superiores. Ita declarauit S. Congr. Concilij, vt refert Synodus Caputaquensis sess. 3. cap. 7. num. 1.

Oblati gaudent priuilegio fori, & exemptionis à vectigalibus, dummodò concurrant requisita in suprascripta declaratione S. Congregationis Concilij contenta. S. Congr. Immanitatis, 10. Aprilis 1628.

Oratorium.

Oratoria, vbi Missæ celebrantur, sunt immunia. Die 15. Iulij 1638. in Sarzanens: lib. 3. decr. Paul. fol. 67. à tergo. Vide verbo Capella.

Oratoria in particularium dumtaxat domibus existentia comprehenduntur decreto Concilij Trid. sess. 22. in decr. de obser. & vit. S. Congr. Episc. 1. Septembris 1615. & 5. Iulij 1616.

Oratorium priuatum non gaudet immunitate Ecclesiastica. S. Congr. Immun. 9. Decembris 1631.

In dubio censetur oratorium publicum auctoritate Episcopi constitutum, si publicè campanam habeat, aut si publicè, & in quibuscvis anni solennitatibus in eo celebretur. S. Congreg. Episc. in Ianuens: 7. Iunij 1605.

Nam in Altari priuati Oratorii solet ex priuilegio Apostolico concedi celebratio Missæ, exceptis solenniioribus festis, nempe Natali Domini, Epiphania, Pascha, te, Pentecoste, Annunciatione, & Assumptione B. Virginis, festo SS. Apostolorum Petri, & Pauli, & omnium Sanctorum. S. Congr. Episc. 17. Nouembris 1607.

Oratoria publicorum Carcerum non gaudent immunitate. S. Congr. Episc. 16. Febr. 1604.